

KASTEELPLEIN STREET JOURNAL

Trimestriële nieuwsbrief van Dierickx Leys Private Bank
Jaargang 6, nummer 4 - Oktober 2020

Patricia Cappaert (Van Goolen & Co) over Dierickx Leys Private Bank:

Collegialiteit in het belang van de cliënt

Eind januari 2020 startten de onderhandelingen, eind april was 'het' beklonken, op 22 augustus 2020 werden de assets geïncorporeerd.

De overstap van de Antwerpse beursvennootschap Van Goolen & Co naar Dierickx Leys Private Bank is een feit.

2020 is een jaar van mijlpalen voor Patricia Cappaert. Beursvennootschap Van Goolen & Co bestaat 100 jaar en zelf kijkt ze terug op een carrière van 25 jaar als effectenmakelaar, een carrière die startte in Antwerpen bij wisselagent Van Goolen in de Lange Koepoortstraat. Daar zag ze al gauw dat het over meer ging dan het verhandelen van valuta. De handel in aandelen en obligaties werd een passie. En de job werd het begin van een carrière.

Waarom is dit vak zo boeiend?

Patricia Cappaert: "Omdat het over meer gaat dan effectenhandel. Het menselijke contact maakt het verschil. Een cliënt vertrouwt je soms veel toe. De kunst is vooral: dat vertrouwen te blijven verdienen. Ook dat van de volgende generaties. Cruciaal daarbij is de persoonlijke begeleiding op alle domeinen."

Kasteelplein Street Journal is een uitgave van
Dierickx Leys Private Bank Kasteelpleinstraat 44-46,
2000 Antwerpen

Verantwoordelijke uitgever: Werner Wuyts

Redacteurs: Willem De Meulenaer, Jonathan Mertens,
Dominique De Schutter, Jasper Thysens en Werner Wuyts

Opmaak en druk: JEdesign.be

DIERICKX LEYS
P R I V A T E B A N K

Cliënt centraal, altijd al

Op haar 25 jaar aan het roer bij Van Goolen & Co kijkt ze met trots terug.

“We hebben onze cliënt altijd centraal gesteld. We waren geen grote entiteit, maar we konden onze onafhankelijkheid bewaren, ondanks de uitdagingen waarmee alle beursvennootschappen sinds de jaren 90 werden geconfronteerd. Dat is goed gelukt, mede dankzij mijn collega Jan De Cleir. Het zijn gemengde gevoelens, een nieuwe start maar ook het afsluiten van een mooi verhaal.”

Uit hetzelfde hout gesneden

“Toen ik de kans kreeg om vennoot te worden bij Van Goolen & Co, heb ik mijn beroepsexamen afgelegd bij Wilfried Dierickx en Monique Leys. En door de overdracht van het handelsfonds maak ik nu deel uit van het team Dierickx Leys Private Bank. De cirkel is rond!”

Een te grote uitdaging was het creëren van een veilige online omgeving voor onze cliënten, terwijl zij dat steeds evidentier vonden. Toen de 65ste verjaardag van Jan De Cleir in zicht kwam, was de tijd rijp voor het volgende hoofdstuk bij Van Goolen & Co: samengaan, ja, maar met wie? Al snel kwam Dierickx Leys Private Bank uit de bus.

“Het eerste gesprek in januari met Monique Leys en Herman Hendrickx voelde vertrouwd aan. We kenden elkaar uit de aandelenhandel. We maakten ook reeds gebruik van het Dierickx Leys Private Bank-platform voor transacties, zodat ook een aantal medewerkers geen onbekenden waren. Dit maakte de overstap minder groot.”

Hoe legt u die spontane ‘klik’ uit?

Patricia Cappaert: “We hebben dezelfde filosofie en dezelfde benadering. Het is heel duidelijk dat ook voor Dierickx Leys Private Bank de behoeften van de cliënt primeren. Ook zag ik al snel de meerwaarde in van hun studiedienst en de deskundigheid van hun juridische dienst. Daarnaast viel me vooral de collegialiteit op, het overleg en de wisselwerking in het belang van de cliënt. Hier zit elke beheerder niet op zijn eiland om zijn eigen omzet te verhogen. Heel positief.”

“Visie rendeert, zeker. Met advies op maat én een langetermijnvisie. Daar sta ik al jaar en dag achter. Alleen ben ik nu omringd door nog meer experts.”

Voordelen voor de cliënten

“Mijn cliënten zullen genieten van de DL-online-omgeving waar ze de verrichtingen continu kunnen raadplegen en eventueel zelf orders kunnen plaatsen. Zoals gezegd krijgen zij nu ook toegang tot de expertise van de studiedienst en de juridische dienst van Dierickx Leys Private Bank, dat is belangrijk. En verder vragen zij zich vooral af of zij mij nog kunnen contacteren. Als ik ‘Ja!’ antwoord, klaart de hemel op (lacht). Alle cliënten (op één na) hebben mee de overstap gemaakt.”

Op het moment van dit interview is Patricia Cappaert twee weken geland in de Kasteelpleinstraat.

“Nu ben ik nog volop bezig de dagdagelijkse werking en de softwareprogramma’s onder de knie te krijgen. In de volgende weken zal ik een persoonlijk gesprek hebben met elk van mijn cliënten, onder andere om alles administratief om te zetten. Ja, het worden drukke maanden. Maar: met plezier. Ik kom uit een ‘kleine bubbel’ en kijk nu echt uit naar de samenwerking met gedreven collega’s. Zo kan ik me - zonder ballast - volop concentreren op de noden van de cliënten. En zo heb ik het graag!”

Zitten we aan de top van een langetermijn-supercyclus?

Willem De Meulenaer

Inleiding

Het laatste decennium zijn we getuige geweest van een reeks opmerkelijke fenomenen, waaronder schulden die buiten proportie stijgen, nul- of zelfs negatieve rentevoeten, het massaal bijdrukken van geld (onder speciale namen zoals 'Quantitative Easing'), overheidsobligaties die worden opgekocht door centrale banken, fors stijgende vastgoedprijzen en dure aandelenmarkten. In onze zoektocht naar de samenhang tussen, en een diepere verklaring van die fenomenen, en de vraag aan wat we ons kunnen verwachten in de toekomst, zijn we op een aantal interessante denkpijlers gestuit. Onder andere Ray Dalio, een Amerikaanse miljardair, vermogensbeheerder en auteur van verschillende boeken kon een coherente verklaring voorleggen. We gebruiken verder in dit artikel enkele van zijn grafische voorstellingen. Opmerkelijk genoeg zien we dezelfde ideeën ook in grote lijnen en zelfs nagenoeg onveranderd terugkeren bij verschillende andere economen, wat ons vermoeden bevestigt dat we op de juiste denkpiste zitten.

Intussen nam de coronapandemie de hele wereld(-economie) in haar greep. En dat terwijl de centrale banken hun laatste troeven al hebben uitgespeeld. Enkel steeds meer geld bijdrukken, lijkt nu nog de oplossing.

Quantitative Easing in 400 voor Christus

Probeer u zich eens in te beelden: een sterke wereldmacht met een enorm economisch gewicht, die niet terugdeinst om af en toe oorlog te voeren en handelsconflicten op het scherp van de snee voert. Wellicht denkt u spontaan aan de Verenigde Staten. Maar we doelden eigenlijk op het oude Griekenland. Aan het einde van de Peloponnesische Oorlog (ca. 400 v. Chr.) had de strijd tussen Sparta en Athene beide grootmachten naar de rand van de afgrond geduwd. Ten einde raad, en bij gebrek aan geld, begon de overheid in plaats van zilveren munten, munten van goedkoper metaal (brons, koper) te maken. De munten werden aan de buitenkant wel voorzien van een laagje zilver, om de schijn van waarde op te houden. Maar er werden ook vlakuit bronzen munten uitgegeven. Toegegeven, het feit dat de Spartanen laat in de oorlog de weg naar belangrijke zilvermijnen van Athene hadden afgesneden, speelde wellicht ook een rol.

Bronzen munt 406-393 v. Chr. met afbeelding van Athena

Maar ook eerder, in kleinere rijken en ook op latere tijdstippen zien we die *modus operandi* steeds opnieuw terugkeren. Geldcreatie (of quantitative easing) is een fenomeen dat in alle tijden opduikt. Net zoals in het Romeinse Rijk, waar van munten snippers van de randen werden afgesneden telkens ze de schatkist passeerden, om die snippers dan weer te hersmelten in ... extra munten. De belangrijkste munt in de eerste 220 jaar van het Romeinse Rijk was de Denarius, een zilveren munt met een hoog gehalte aan puur zilver (ca. 4,5 gram zilver). Het zilveragehalte van de Denarius daalde van 90 % in het jaar 64 naar ca. 50 % rond het jaar 200. Tegen het jaar 265 zat er nog amper 0,5 % zilver in de Denarius. Het zilveren laagje sleet vrij snel af en legde de bijna waardeloze bronzen kern bloot. Hyperinflatie, een ontwijking van de handel, de terugkeer van ruilhandel, zware belastingen en een financiële crisis waren het onvermijdelijke gevolg.

De belasting-‘hervormingen’ van de Romeinse keizer Diocletianus waren dermate abominabel dat veel burgers naar de afgrond van het bankroet en hongersnood werden geduwd. Zelfs de weduwen en de kinderen van schuldenaars werden niet ontzien in een heksenjacht om openstaande belasting-schulden te vereffenen. Tegen de vierde eeuw was de Romeinse economie en belastingstructuur dermate ontspoord dat veel landbouwers hun boerderijen verlieten en inruilden om uitkeringen te trekken van de staat. Op dat ogenblik gaf de overheid het merendeel van het geld uit aan militaire doeleinden enerzijds en uitkeringen anderzijds. Volgens sommige historici waren er op een bepaald moment meer mensen die van de schatkist leefden dan mensen die belastingen betaalden. Later werden de belastingen zelfs nog verder verhoogd op landeigenaars en handelaars, wat er uiteindelijk toe leidde dat sommige Romeinen de kant kozen van de barbaren, tégen Rome.

Supercyclus

Het is natuurlijk niet altijd kommer en kwel geweest in de Griekse of Romeinse imperia; integendeel. Bij de opkomst en de groei van de meeste imperia brak een lange periode aan van stijgende economische welvaart, betere scholing, meer uitvindingen en een florerende handel. Maar er werden ook stelselmatig meer oorlogen gevoerd en het staatsbeslag werd steeds groter. In een laatste, kortere fase luidt dat uiteindelijk telkens het verval en het einde van het rijk in. De oorlogen of het onderhoud van het leger en de uitkeringen worden zodanig groot dat ze niet meer draagbaar zijn. De scholing vermindert, er zijn minder uitvindingen en dus minder vooruitgang. De handel kreunt onder steeds hogere belastingen en de economische welvaart keldert. Als alle andere middelen uitgeput zijn, grijpen de overheden naar het laatste redmiddel: de creatie van geld. Daardoor wordt het onvermijdelijke nog even uitgesteld.

De laatste fase van de supercyclus van de meeste imperia doorheen de geschiedenis wordt gekenmerkt door een kortere maar pijnlijke periode van een fors zwellende schuldenspiraal, een wildgroei van regeltjes en wetten (waaronder ook vele nieuwe belastingwetten), daardoor een forse inperking van de individuele vrijheid, meer belastingen en een steeds sterkere afdwinging bij het innen en ten slotte de creatie van geld. En ja, we hebben het dus nog steeds over (het einde van) het Griekse en het Romeinse Rijk.

We hoeven gelukkig niet te wanhopen. Uiteindelijk volgt er ook een ontnuchtering en na een scherpe (economische, politieke ...) crisis, die helaas niet zelden gepaard gaat met geweld (oorlog, revolutie), kan terug worden heropgebouwd en breekt meestal weer een langere periode aan van voorspoed.

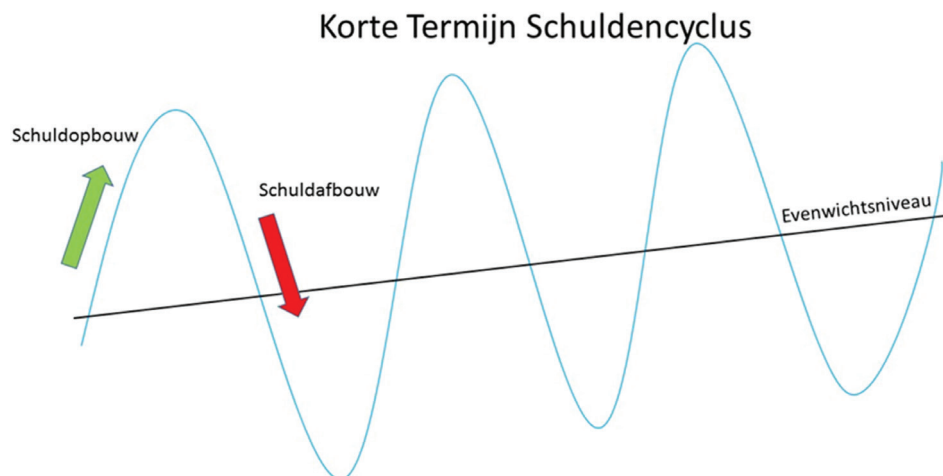
Kortetermijnschuldencyclus

Fast forward naar de huidige tijd. En hier nemen we enkele ideeën over van Ray Dalio. In principe zou de economische groei gelijk lopen met de stijging van de productiviteit (zie zwarte lijn 'Evenwichtsniveau' op de grafiek). De moderne economieën zijn echter zeer sterk gefundeerd op schulden. Die worden opgebouwd bij zowel gezinnen, bedrijven als (vooral) overheden. Door de opbouw van schulden kunnen we eigenlijk vooruit lopen op de economische cyclus (blauwe lijn op de grafiek), en een hogere groei bereiken dan het evenwichtsniveau (zwarte lijn). In feite verruilen we, door de opbouw van schulden, de gestage maar lage economische groei volgens het evenwichtsniveau, voor een veel wispelturigere groei (blauwe lijn). In perioden van schuldenopbouw zal de economie dan ook veel forsere groeien dan het evenwichtsniveau. Maar op een bepaald moment moeten schulden natuurlijk worden terugbetaald en kan dat geld niet meer worden uitgegeven aan consumptie of investeringen. Er moet dus

bespaard worden. Dat leidt tot een schuldenafbouw en een krimpende economie (recessie), tot zelfs onder het evenwichtsniveau. Daarna herneemt de cyclus zich.

Deze cyclus is een cyclus die we maar al te gewoon zijn: perioden van economische groei worden afgewisseld met perioden van recessie. Iets anders dan deze cyclus hebben de meesten onder ons nooit meegemaakt en dus gaat men er ook nogal vlug van uit dat dit patroon zich ook de komende decennia zal blijven herhalen.

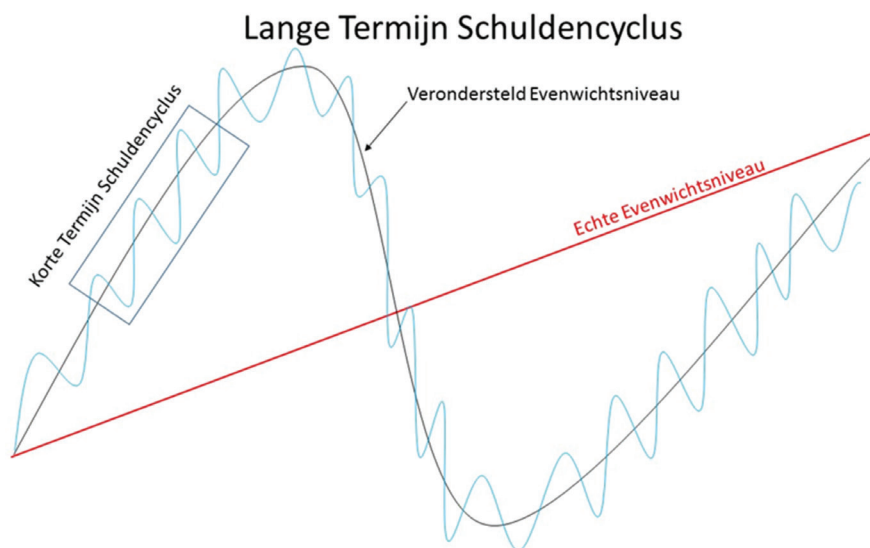
Maar als we kijken naar de geschiedenis over vele eeuwen heen, zie we echter dat deze kortetermijnschuldencyclus slechts een klein gedeelte vormt van een ander, veel groter patroon dat zich aftekent op een veel langere periode en zich telkens opnieuw en opnieuw herhaalt. Die langere periode overtreft doorgaans de duur van een mensenleven en valt daarom in de meeste gevallen buiten het normale ervaringspatroon. Die langere periode is eigenlijk een soort supercyclus: de langetermijnschuldencyclus.

Langetermijnschuldencyclus

Op de grafiek zien we dat de kortetermijn-schuldencyclus slechts een beperkt onderdeel vormt van de langetermijnschuldencyclus. Op korte termijn worden schulden weliswaar opgebouwd en opnieuw afgebouwd, maar ze worden niet volledig afgebouwd. Telkens aan het begin van een nieuwe kortetermijnscyclus is er nog een gedeelte schulden overgebleven dat niet volledig is afbetaald. En bij elke cyclus wordt die schuldenberg groter. Over een lange periode stellen we dus vast dat er een enorme schuldpositie wordt opgebouwd, zij het met tussen-tijdse periodes van (onvolledige) afbouw.

De implicaties van deze stelling zijn groot. We dachten dat onze economie (blauwe lijn) op en neer bewoog rond een bepaald evenwichtsniveau (verondersteld evenwichtsniveau – zwarte lijn), maar eigenlijk ligt het echte economische evenwichtsniveau veel lager (rode lijn). Dat betekent dat er enorm veel schulden zullen moeten worden afgebouwd – met een fors negatieve economische impact als gevolg – vooraleer we terug kunnen aanknopen met een volgende, lange periode van economische groei. De laatste keer dat we zulke zware neerwaartse economische beweging maakten, was in de jaren 30 van de vorige eeuw, tijdens de grote economische depressie. Het heeft er alle schijn van dat we ons vandaag de dag zeer dicht bij het toppunt van de langetermijn-schuldencyclus bevinden.

België

Laat ons eens inzoomen op de VS, Europa, of beter nog, het België van vandaag. België gaat gebukt onder een enorme schuldenberg, kent een wild-groei van regeltjes, en daardoor een inperking van de individuele vrijheid, een zeer hoog overheids-beslag maar desondanks telkens meer belastingen, een enorme verstrenging en controle op de inning van de belastingen en de creatie van geld (aange-stuurd op Europees niveau). De gelijkenissen met het einde van het Romeinse Rijk zoals we die eerder beschreven, zijn opmerkelijk. Het ontwaarden van valuta door overheden die steeds meer geld verslinden en niet langer toekomen met steeds hogere belastingen, is van alle tijden. Het bijdrukken van geld creëert echter geen welvaart, hoogstens een kortstondige illusie van rijkdom en een uitstel van het onvermijdelijke.

Gevolgen

Een eerste duidelijke implicatie is dat we voor turbulente economische tijden staan (een flinke neergang). De overheden en centrale banken doen er alles aan om het onvermijdelijke uit te stellen door geld bij te drukken en zo de schuldenberg ... nog verder te vergroten. Maar uiteindelijk zullen al die schulden moeten worden terugbetaald ... of niet (bij een schuldherschikking of faillissement).

Maar er zijn ook verregaande gevolgen voor de vermogens van de burger. Die ziet zijn (spaar-) geld steeds verder ontwaarden. Een aantal 'regels'

die al lang worden gehanteerd, blijken niet langer te gelden. Zo gelden de regels 'cash is veilig' en 'goud is grotendeels te mijden aangezien het geen rente opbrengt' weliswaar gedurende de langdurige opwaartse fase van de langetermijnschuldencyclus. Maar, in de kortere periode vanaf de top tot de bodem van de economische supercyclus gelden die regels – tijdelijk – niet meer. Door het bijdrukken van geld en de lage (en zelfs negatieve!) rente is cash plots een risicovol actief geworden. De indruk die we krijgen, is dat de prijs van vele activa stijgen (goud, vastgoed, aandelen), maar wat er in feite (in belangrijke mate) gebeurt, is dat de waarde van geld aan het dalen is.

Dan maar onze cash volledig besteden aan activa? Dat is te kort door de bocht. Immers, in een neerwaartse economische fase zou tijdelijk een depressie (een zeer diepe recessie) kunnen ontstaan, waarbij cash juist zeer interessant is om te bezitten, omdat dan allerhande activa aan spot-prijzen kunnen worden opgekocht. Maar in elk geval is cash nu een heel pak minder veilig dan algemeen wordt aanvaard. Daarom is het ook aangewezen om het vermogen (voor wie het nog niet gedaan heeft rustig, in trapjes) te spreiden (naar aandelen, vastgoed, goud ...) en niet alles (grotendeels) op te stapelen in één activaklasse, met name cash (spaarrekeningen), zoals het merendeel van de mensen vandaag de dag doen. Die mensen lopen immers aanzienlijk risico om hun vermogen te zien verschrompelen door de ontwaarding van hun (cash) geld.

De Amerikaanse presidentsverkiezingen en de impact op uw portefeuille

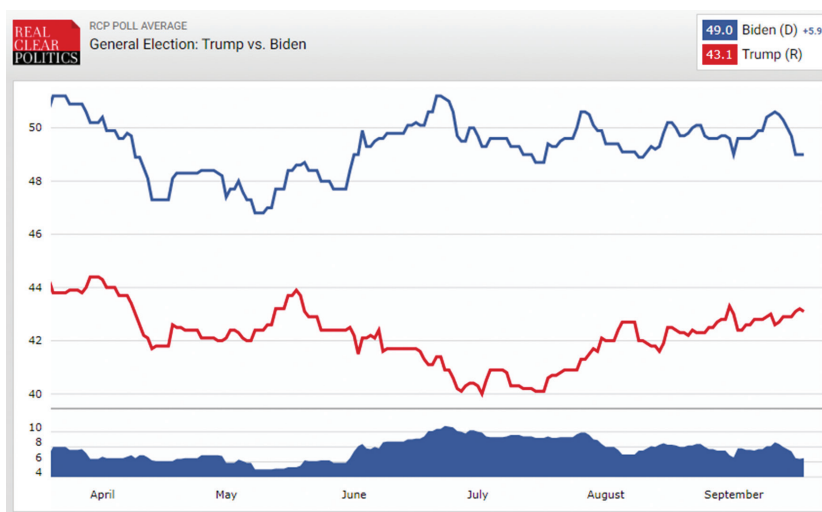
Jonathan Mertens

De eerste ambtstermijn van president Trump was hoofdzakelijk een zegen voor de Amerikaanse aandelenmarkten. Hoe schatten we zijn kansen op herverkiezing in en welke beleidsthema's zullen meer aandacht krijgen de komende jaren?

Het presidentiële parcours van de afgelopen vier jaar

President Trump werd in november 2016 verkozen dankzij een zeer nationalistische campagne. De nadruk moest volgens Trump komen te liggen op 'de vergeten Amerikaan' die de afgelopen decennia, onder druk van de globalisering, zijn levensstandaard zag achteruitgaan. De manier waarop Trump dat wou aanpakken, werd ook tijdens zijn campagne snel duidelijk. Hij zou sterk inzetten op een streng immigratiebeleid op nationaal vlak en investeringen in infrastructuur. En, hij zou inzetten op de nationale industrie door onder andere de

energiereserves in de VS aan te boren en importtarieven op goedkopere importproducten op te leggen. Op het internationale toneel zou hij de VS terugtrekken uit multilaterale akkoorden die volgens hem Amerika zwaar hebben geschaad. In het wereldbeeld van Trump is (internationale) politiek niets meer dan een zero-sum game waarbij je enkel akkoorden sluit om er nationaal voordeel uit te halen, ongeacht de impact op de internationale gemeenschap in zijn geheel. Het resultaat daarvan was dat, op internationaal vlak, 'America First' in veel gevallen op 'America Alone' begon te lijken. Zo trok Trump de VS onder andere terug uit het klimaatakkoord van Parijs, de Irandeal en verschillende internationale wapenverdragen. Toch blijft voornamelijk het afgelopen jaar van de eerste ambtstermijn hangen, waarbij raciale spanningen tot een absoluut hoogtepunt werden gebracht en de COVID-19-crisis op een betreurenswaardige manier werd aangepakt door de president.

Bron: Realclearpolitics.com

Dat gezegd zijnde kende president Trump zeker ook enkele successen in zijn eerste ambtsperiode. Er waren onder andere de daling van de bedrijfsbelastingen en een werkloosheid die geruime tijd tegen recordlaagtes noteerden. Beide elementen leidden tot een heuse boom op de aandelenmarkten, waarbij verschillende graadmeters zoals de Dow Jones Index, de S&P 500 en de technologiebeurs Nasdaq record na record verbraken. Op internationaal vlak werd er een opening gemaakt naar Noord-Korea, werd er kortstondig een handelsakkoord gesloten met China en werd het NAFTA-vrijhandelsakkoord heronderhandeld.

De herverkiezingskansen van Trump

Volgens de laatste opiniepolls zullen de Amerikaanse presidentsverkiezingen uitdraaien op een ruime winst voor Joe Biden op 3 november. Zijn voorsprong fluctueert nu al enkele weken rond de 6 à 7 procent, een marge die ons inziens moeilijk te overbruggen valt in de resterende weken. We verwachten dan ook zeer vuile presidentiële debatten, waar we eerder een opbod aan moddergooien verwachten dan een echte ideologische of inhoudelijke discussie.

Als Biden de verkiezingen wint, zal hij dat niet zozeer te danken hebben aan een zeer sterke campagne van zijn Democratische Partij, maar eerder een cascade van blunders vanwege de president en het onvermogen om een geloofwaardig antwoord te bieden op de huidige gezondheids crisis.

Als centrist zou Joe Biden relatief makkelijk de gematigde Amerikaanse kiezer moeten kunnen overtuigen, die na 4 jaar Trump nood heeft aan een terugkeer van rationaliteit en rede in het Witte Huis.

Een element waar we meer bezorgd over zijn, is het huidige niveau van polarisatie in de Amerikaanse samenleving en het alluderen op massale verkiezingsfraude, nog voor de verkiezingen effectief hebben plaatsgevonden. Een vredevolle overgang van de politieke macht is volgens ons essentieel, ongeacht de uitkomst van de komende verkiezingen, zowel om de sluimerende sociale onrust te bestendigen als de financiële stabiliteit van de aandelenmarkten te waarborgen.

De prominente beleidsthema's en de potentiële impact op uw portefeuille

Laat ons beginnen met het goede nieuws. De algemene mythe dat een Republikeinse president beter is voor de beurzen dan een Democraat wordt alleszins niet ondersteund door historisch onderzoek. Sterker nog, als we kijken naar de onderliggende data, zijn de gemiddelde jaarlijkse returns sinds 1952 onder Democratische presidenten (+10.6%) hoger dan tijdens Republikeins presidentschap (+ 4.8%).

Bij een eventuele verkiezing van Joe Biden verwachten we dan ook niet meteen een sterke negatieve aandelenreactie. Dat gezegd zijnde gaan we wel uit van een verschuiving op vlak van significante beleidsthema's voor de komende jaren. We denken dat er meer investeringen zullen komen op vlak van energietransitie, sociale zekerheid, infrastructuur, onderwijs en hervormingen op vlak van arbeidsmarktbeleid en justitie. Daarnaast verwachten we wetgevende initiatieven op domeinen zoals medicijnenprijzen, beperkingen van wapenbezit en arbeidsrechten. Bovendien zou het goed mogelijk zijn dat de belastingvermindering voor bedrijven, die onder impuls van president Trump werd doorgevoerd, volledig wordt teruggedraaid, al denken we dat de Republikeinen in de Senaat zich daar zullen tegen verzetten. Op sectoraal niveau blijven we

dan ook voorzichtig met bedrijven uit de farma- en olie-industrie, net als de bancaire sector of ziekteverzekeraars. Post-COVID zal men ook de binnenlandse consumptie willen aanzwengelen, wat dan positief zou moeten zijn voor bedrijven actief in de consumptiegoederen, luxespelers en de bouwsector.

Op internationaal vlak zou Biden toch eerder kiezen voor internationale samenwerking en het eerbiedigen van internationale verdragen. Een normalisatie van de gespannen relatie met China behoort volgens ons tot de mogelijkheden, al heeft Biden zich in het verleden toch ook zeer kritisch uitgelaten over het regime in Peking en voornamelijk wat betreft de diefstal van intellectuele eigendom. Met Rusland zal de relatie volgens onze inschatting nog geruime tijd koeltjes blijven.

Conclusie

Met de Amerikaanse presidentsverkiezingen in het vooruitzicht komt er een grote onzekerheid af op de internationale markten. Het risico zit volgens ons eerder in betwistingen over het resultaat die door rechtbanken moeten worden beslecht, dan in een sterke shift op vlak van beleidskeuzes. Het laatste dat de wereld als kiespijn kan missen, is institutionele onzekerheid in de belangrijkste economie ter wereld. Ook in die omstandigheden is een focus op kwaliteitsvolle activa die tegen een redelijke prijs noteren, een must.

President	Political Party	Years In Office	S&P Return (%)
William J. Clinton	D	1993-2001	210
Barack H. Obama	D	2009-2017	182
Dwight D. Eisenhower	R	1953-1961	129
Ronald W. Reagan	R	1981-1989	117
Harry S. Truman	D	1945-1953	87
George H. W. Bush	R	1989-1993	51
Lyndon B. Johnson	D	1963-1969	46
Donald J. Trump	R	2017-	43
Jimmy E. Carter	D	1977-1981	28
Gerald R. Ford	R	1974-1977	26
John F. Kennedy	D	1961-1963	16
Richard M. Nixon	R	1969-1974	-20
George W. Bush	R	2001-2009	-40

Bron: Klebnikov, S. & Touryalai, H., "We Looked At How The Stock Market Performed Under Every U.S. President Since Truman" 23 juli 2020, <https://www.forbes.com/sites/sergeiklebnikov/2020/07/23/historical-stock-market-returns-under-every-us-president/#46588a58faaf>.

Successieplanning: welke veranderingen heeft Vlaanderen in petto?

Dominique De Schutter

Het Vlaamse regeerakkoord van september 2019 kondigde al hervormingen aan met belangrijke gevolgen voor successieplanning. Op 18 september 2020 keurde de Vlaamse Regering een voorontwerp van decreet goed waarmee het licht op groen is gezet voor een reeks aan maatregelen die een belangrijke impact kunnen hebben op reeds bestaande successieplanningen.

Het fiscaal voordeel van een duolegaat verdwijnt

Een duolegaat is een interessante planningsmogelijkheid als er geen naaste verwanten zijn en men graag een ver familielid zoals een neef of zelfs iemand buiten de familie zoals een vriend, als erfgenaam wil aanduiden. Die personen zijn normaal gezien onderworpen aan hoge tarieven van erfbelasting. Met de toepassing van het duolegaat wordt een goed doel als begunstigde in het testament opgenomen op voorwaarde dat het goede doel een bepaalde som of een bepaald percentage van het vermogen doorgeeft aan het verre familielid of de vriend. Het goede doel zal daarbij enerzijds de erfbelasting moeten betalen op het deel dat wordt doorgegeven aan het verre familielid of de vriend (aan de normale, hoge tarieven), anderzijds betaalt het goede doel op het eigen deel van de nalatenschap een gunsttarief van 8,5 % aan erfbelasting.

Mits het nodige rekenwerk houdt het verre familielid of de vriend netto uiteindelijk meer over van de nalatenschap dan wanneer hij, zonder toepassing van het duolegaat, rechtstreeks zou erven. Daarnaast houdt het goede doel ook een mooie som over aan het duolegaat. Dat maakt dat de techniek van het duolegaat erg populair is binnen de successieplanning.

Het voorontwerp van decreet voorziet dat die techniek geen fiscaal voordeel meer zal opleveren voor alle overlijdens ná 1 juli 2021: de erfbelasting van het verre familielid of de vriend wordt berekend alsof de volledige nalatenschap rechtstreeks zou vererfd zijn door het verre familielid of de vriend, dus zonder duolegaat. De totale fiscale last voor het goede doel zal daardoor veel hoger liggen waardoor het de nalatenschap zal moeten verwerpen.

Schenking en erfenis aan goede doelen wordt voordeliger

Om te vermijden dat goede doelen veel inkomsten mislopen door het wegvallen van het fiscaal voordeel van het duolegaat, voorziet het voorontwerp van decreet dat het tarief van erfbelasting voor goede doelen wordt verlaagd van 8,5 % naar 0 %. Ook schenkingen tijdens het leven aan goede doelen zullen vanaf 1 juli 2021 onderworpen zijn aan 0 % schenkbelasting in plaats van het tarief van 5,5 %.

Introductie van de 'vriendenerfenis'

Om ook tegemoet te komen aan verre familieleden en niet-verwanten, zal het mogelijk zijn om een maximumbedrag van € 15.000 fiscaal voordelig na te laten. Meer concreet voorziet het voorontwerp van decreet dat dat maximale bedrag kan vererfd worden aan een tarief van 3 % erfbelasting in plaats van het normale tarief van 25 %. Ook bepaalt het voorontwerp dat een vriendenerfenis enkel in een authentiek (zijnde een notarieel) testament kan opgenomen worden.

Bankgiften: verlenging verdachte periode

Een schenking van roerende goederen zoals een geldsom of effecten, kan bij bankgift plaatsvinden. Dergelijke schenkingen zijn niet verplicht te registreren wat maakt dat er geen schenkbelasting verschuldigd is. Op het moment van het overlijden van de schenker zal er geen erfbelasting verschuldigd zijn tenzij de schenker binnen de drie jaar na de schenking overlijdt.

Het voorontwerp van decreet voorziet een verlenging van die termijn van drie naar vier jaar. Komt de schenker te overlijden binnen de periode van vier jaar na de schenking en werd de bankgift niet geregistreerd, zal er toch erfbelasting verschuldigd zijn, ook al werden de goederen al geschonken.

Het voorontwerp van decreet bepaalt dat die verlenging van toepassing zal zijn op schenkingen vanaf 1 juli 2021.

Wat nu gedaan?

Het is belangrijk om te benadrukken dat er momenteel enkel een voorontwerp van decreet bestaat. Voor de finale regeling moet de goedkeuring van het decreet afgewacht worden.

Het hoeft geen betoog dat de nieuwe regels zoals weergegeven in het voorontwerp, belangrijke gevolgen kunnen hebben voor wie nu al een testament met duolegaat heeft opgemaakt alsook voor wie van plan is om schenkingen te doen. Het herbekijken van de bestaande successieplanning is daarom ook zeker aan te raden.

Als u vragen heeft, kan u steeds contact opnemen met uw contactpersoon of beheerder, of met onze juridische dienst via het nummer 03 241 09 99.

Deze publicatie is niet opgesteld conform de voorschriften ter bevordering van de onafhankelijkheid van beleggingsonderzoek. De beleggingsinstrumenten vermeld in deze publicatie zijn niet geschikt voor alle beleggers. Er dient rekening gehouden te worden met de doelstellingen, financiële draagkracht, kennis, ervaring en risicokenmerken van de belegger. De Bank verstrekt langs deze weg geen persoonlijk beleggingsadvies. De Bank is niet verantwoordelijk voor enige schade die uit deze adviezen zou voortvloeien. Meer informatie over de selectie en beoordelingsmethodes van hoger vermelde effecten en de onafhankelijkheid van het onderzoek ervan vindt u op dierickxleys.be in de rubriek beleggingsadvies. De vermelde historische resultaten en prognoses zijn geen betrouwbare indicator voor toekomstige resultaten. De vermelde opinies kunnen in de toekomst wijzigen. 'Kasteelplein Street Journal' is een trimestriële uitgave van Dierickx Leys Private Bank, Kasteelpleinstraat 44-46, BE-2000 Antwerpen tel: +32 3 241 09 99. De redactie wordt verzorgd door Geert Campaert, Willem De Meulenaer, Dominique De Schutter, Jonathan Mertens, Ethel Puncher, Jasper Thysens en Werner Wuyts. Overname uit deze publicatie is toegelaten mits bronvermelding.